

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale,|| In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XLVIII. Vtrùm liceat absenti Sacerdoti per nuntium confiteri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

perurgent, vbi secreta Confessio in Euangelio reperiatur instituta, satis nobis est respondere, in Euangelio collatas esse Ecclesiae claves, & potestatem remittendi peccata omnia, quæ D E V S remitit: Ergo omnia, etiam occultissima cordis, & hoc non nisi per iudicium, quod caussæ cognitionem requirit, & eius naturæ est, ne occulta in publicum proferantur. Ergo in Euangelio est secreta Confessio instituta.

** Licetne absenti Sacerdoti per nuntium confiteri?*

Quæstio

XLVIII.

NEquaqueam: Quia forum Confessionis debet esse secretum, & nemini tenetur homo reuelare peccata, nisi Sacerdoti.

SECVND O dico, quòd non est licitum, hoc modo confiteri, nec talis Confessio, si fiat, potest esse Sacramentalis, nec Sacerdos potest talem absoluere, nec est rationi conforme: Quia Confessio debet esse forum secretissimum; nam licet Confessio publica quoque esse possit; tamen quia Sacra menta non sunt contra legem naturæ, secundum quam non licet publicare peccata, idcirco Confessio secreta fit oportet, secundum naturæ leges, & non ratione clavium.

Ratio igitur, quare talis non debeat absoluui, est; quia Sacerdos ad legitimè absoluendum certus esse debeat, non modò, an il-

G 3 la pec-

Caput III. De Qualitate

la peccata pœnitens admiserit; verū etiam an firmum conceperit propositum cauendi in futurum peccatum. Per nuntium autem de horum neutro ipsi certius quicquam constare potest, cùm nuntius mentiri possit, & pœnitens mutauerit sententiam, nec seruum habeat propositum, abstinendi à peccatis.

Quæstio II. *Potestne quis per Interpretem Sacerdoti præsenti confiteri?*

Respōsio. ET si propter periculum famæ & scandali nemo obligatur ad confitendum per interpretem; certum tamen est licere cuique linguae ignaro confiteri peccata in præsencia Sacerdotis per interpretē, quæ utique Confessio valida erit, & conferri poterit Absolutio: Est enim diuersa ratio, quām de internuntio. Quia quando internuntius refert peccata Sacerdoti, pœnitens non est præfens; per interpretē autem signo & nutu ostendit pœnitens, se eius reum esse, quod interpres dicit; & sic est verū Sacramentum. Et interpres omnino teneturo occultare peccata, quæ audiuit,

Quæstio *Teneturne interpres tam arcto vinculo ad sigillum Confessionis, quam Sacerdos?*

Respōsio. R Esondant aliqui Theologi, quod non: Nam interpres, inquiunt, non fungitur munere